

 Grupa studentica zajedno sa profesorica su krenuli na ekskurziju do jednog sela da posjete historijske spomenike. Kad su stigli autobusom, mjesto je bilo skoro pusto i bilo je slabo naseljeno. Pošli su obilaziti historijske elemente i praviti bilješke.

U početku su se držali zajedno, a poslije nekoliko sati razdvojili su se i svaka studentica se zadržala oko mjesta koje ju je posebno zainteresovalo. Jedna studentica se zaokupirala pisanjem informacija oko ovog mjesta, pa se nesvjesno udaljila od svoje grupe. Nakon nekog vremena, profesorice i studentice su napustile mjesto i otišle do autobusa. Profesorice su mislile da su svi prisutni, pa su otišli nazad, a djevojka je ostala sama. Kad je pošlo sunce zalaziti i kad je osjetila da treba poći, studentica se vratila do mjesta gdje je bio parkiran autobus. Međutim, bilo je kasno i autobusa nije bilo. Pocela je glasno dozivati pomoć, ali bez uspjeha. Odgovora nije bilo.

Odлучila je otići do susjednog sela, potražiti pomoć i da pokuša naći prevoz do svog grada. Nakon dugog hodanja, uz strah i plakanje, vidjela je malu kuću, koja je izgledala napušteno. Došla je do nje i lagano pokucala na vrata. Momak u dvadesetim godinama je otvorio, te uz čuđenje je pitao: "Ko si ti?" Objasnila mu je svoju situaciju i rekla da se ne zna sama vratiti nazad. Potom joj je rekao: "Ti se nalaziš u napuštenom mjestu. Tvoj grad se nalazi na sjeveru i daleko je oдавде. Ovdje niko ne živi." Zamolio ju je da uđe u kuću i da tu prenoći, te da joj zasad ne može pomoći jer je bilo kasno. Rekao joj je da može spavati na njegovom krevetu, a da će on na podu na drugom kraju sobe.

Na pola sobe je postavio zastor, kako bi njen krevet odvojio od svoga dijela. Djevojka je legla u strahu, pokrila je sve osim oči i bila potpuna oprezna. Momak se nalazio na drugom kraju sobe, te je u ruci držao knjigu. Naglo ju je zatvorio i počeo posmatrati svijet ispred sebe. Stavio je svoj veliki prst iznad svijeta dok ga nije spriječio. Potom je uradio isto sa ostalim prstima. Djevojka je tu situaciju posmatrala, plakala i tiho jecala, jer se bojala da je mladić sihirbaz ili pripadnik čudne vjere, zbog svojih obreda i manifestacija. Ni jedno od njih nije zaspalo do jutra. Kad je svanulo, vratio ju je mladić kući. Prije je ispričala ocu. Njen otac nije vjerovao, posebno jer je bila u čoku i pod djelovanjem straha.

Otac je odlučio da provjeri tog mladića, te je otišao do njega pretrvarajući se da je zalutali putnik. Nakon kucanja mladić je otvorio, te ga je uvijek upitao za put, te mu objasnio da se izgubio. Primjetio da su ruke od mladića umotane. Pitao ga je šta mu se desilo, pa je mladić rekao: "Prije dvije noći kod mene je došla vrlo lijepa djevojka. Zbog okolnosti morala je prespavati kod mene. Čejtan mi je prišao i nagovarao da počinim blud. Sjetio sam se da je to Gospodar zabranio, te sam odlučio da stavim prste iznad svijeta, i da se sjetim djehenneške vatre."

Bol koju sam imao, odvratila me od loših misli." To se svidjelo ocu, te ga je pozvao da dođe u njegov grad, te da mu da ruku svoje kćerke. Još nije znao o kojoj se djevojci radi, ali je pristao. Umjesto da je

onakvu ljepotu dobio za jednu no?, sad je ima za cijeli život.</p>